

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท ๑๕๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ผู้สอน ครูพัชรินทร์ ภูชนะศรี

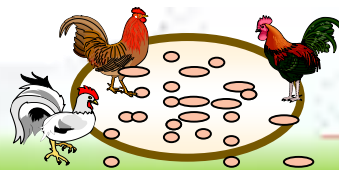

เรื่อง อาขยานขานไข

สังข์ทอง

ตอน กำเนิดพระสังข์

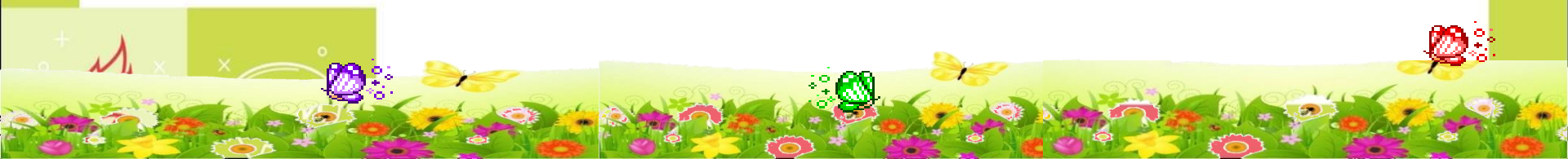
การท่องจำบทอาขยาน

บทอาขยาน

(อา-ชะ-หยาน หรือ อา-ชะ-ยาน)

คือ บทท่องจำ ส่วนใหญ่เป็น
บทร้อยกรองจากวรรณคดีเรื่องต่าง ๆ
หรือคำประพันธ์ที่มีความไพเราะ

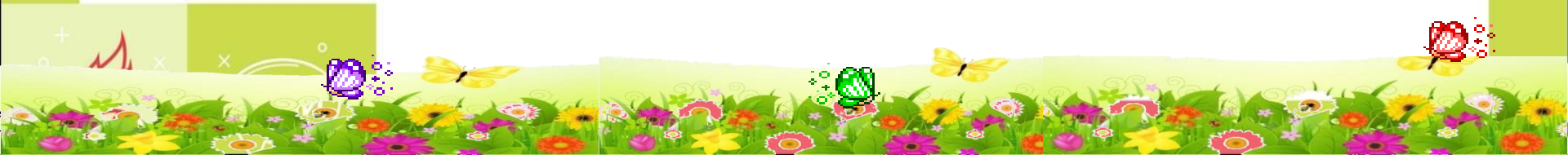
มีความงดงามทางภาษา

มีความหมายดี ให้ข้อคิดที่มีคุณค่า

ควรแก่การจดจำและสามารถนำไปใช้

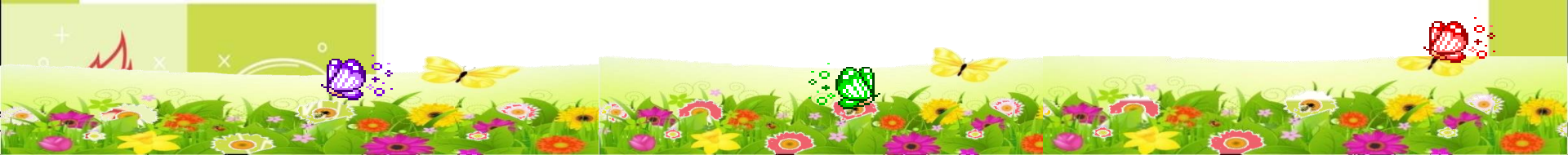
ในชีวิตจริงได้

การท่องเที่ยวอาชยาน

ควรศึกษาหลักการอ่านคำประพันธ์
ของบทอาชยานแต่ละบทให้ถูกต้อง
ตามฉันทลักษณ์

ใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์หรือความรู้สึก
ให้สอดคล้องกับเนื้อหา จะทำให้เกิด
ความซาบซึ้ง และเห็นคุณค่าของ
บทอาขยานนั้นยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของการท่องจำบทอาขยาน

๑. เห็นความงดงาม ความไพเราะของภาษา
ทำให้เกิดความซาบซึ้ง
๒. ได้ความหมาย ข้อคิด ที่มีคุณค่า
น่าประทับใจ

๓. ได้แนวทางในการตั้งคำประพันธ์
๔. ภูมิใจในภาษาไทย และได้มี
ส่วนร่วมในการอนุรักษ์ภาษาไทย

การท่องจำบทอาขยาน มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

๑. ทำความเข้าใจคำศัพท์และความหมายของเรื่องในบทที่ท่อง
๒. ฝึกท่องเป็นจังหวะธรรมดาให้ได้ก่อน
๓. อ่านเป็นทำนองเสนาะ เพื่อให้ได้
ความไพเราะของบทร้อยกรอง

๔. หาแนวคิดหรือข้อคิดจากบทอาขยาน
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์

๕. ท่องบ่อยๆ เพื่อให้จดจำได้ขึ้นใจ
เกิดจินตนาการและมีความสุข

ขณะท่อง

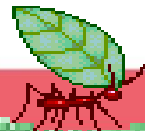

การอ่านกลอนบทละคร

อ่านเหมือนกลอนแปดหรือ

กลอนสุภาพ บาทเอกให้อ่านเสียงสูง

บาทโทให้ลดเสียงต่ำลง

จังหวะวรรคตอนในการอ่าน

๑. ถ้ามีวรรคละ ๒ คำ ให้อ่าน

๒/๒/๒

๒. ถ้ามีวรรคละ ๓ คำ ให้อ่าน

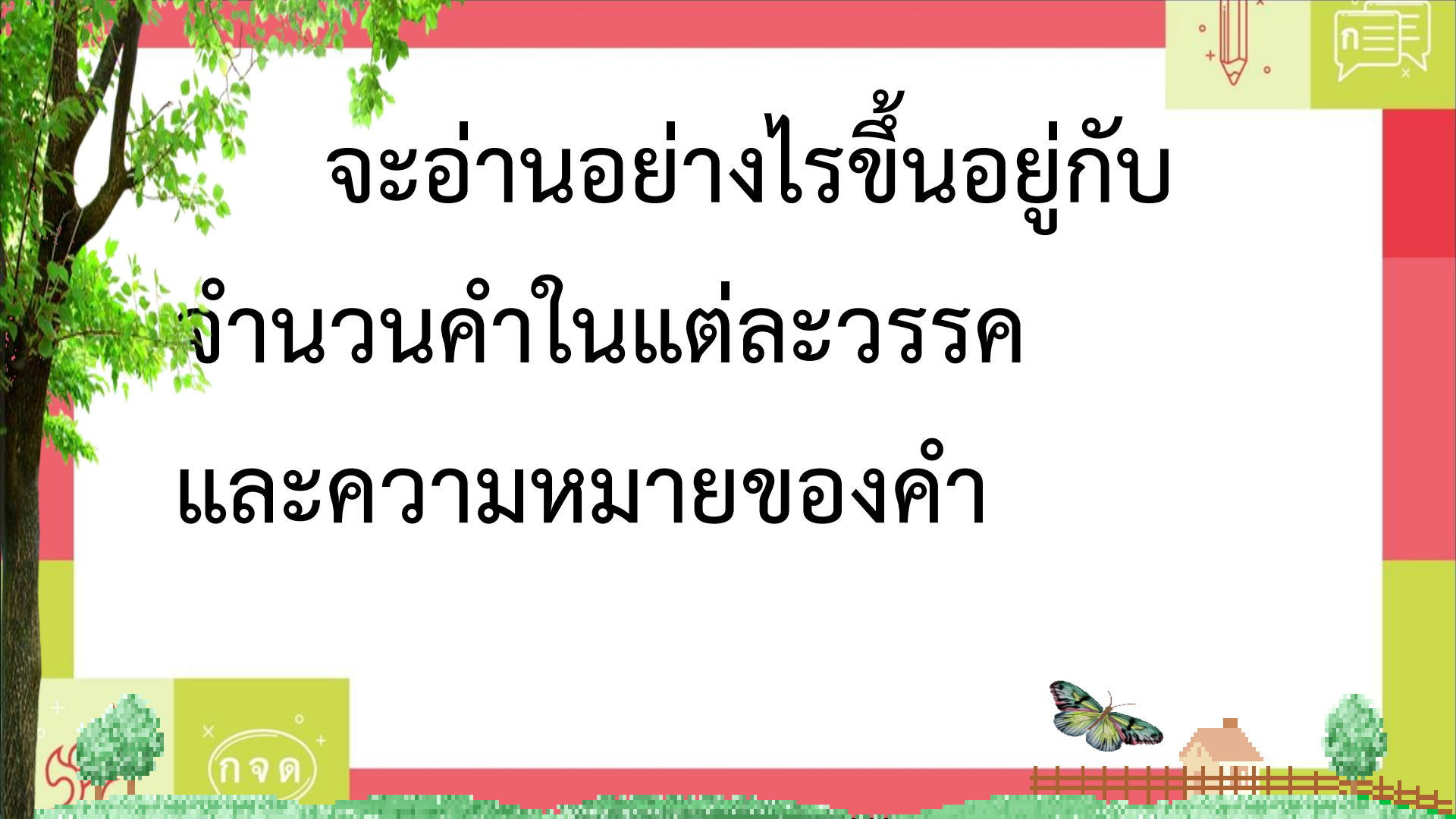
๒/๒/๓

๓. ถ้ามีวรรคละ ๘ คำให้อ่าน
๓/๒/๓

๔. ถ้ามีวรรคละ ๙ คำให้อ่าน
๓/๓/๓

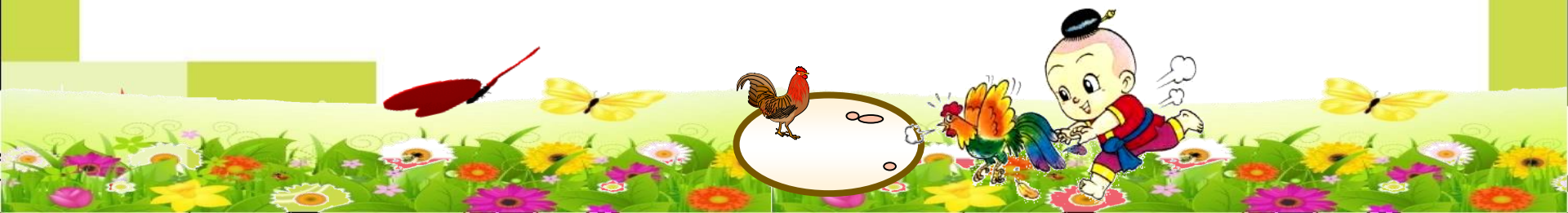
จะอ่านอย่างไรขึ้นอยู่กับ
จำนวนคำในแต่ละวรรค
และความหมายของคำ

ก จ ด

อาชยานบทหลัก

สังข์ทอง

ตอนกำเนิดพระสังข์

ฝึกท่องอาขยาน

๐๐๐

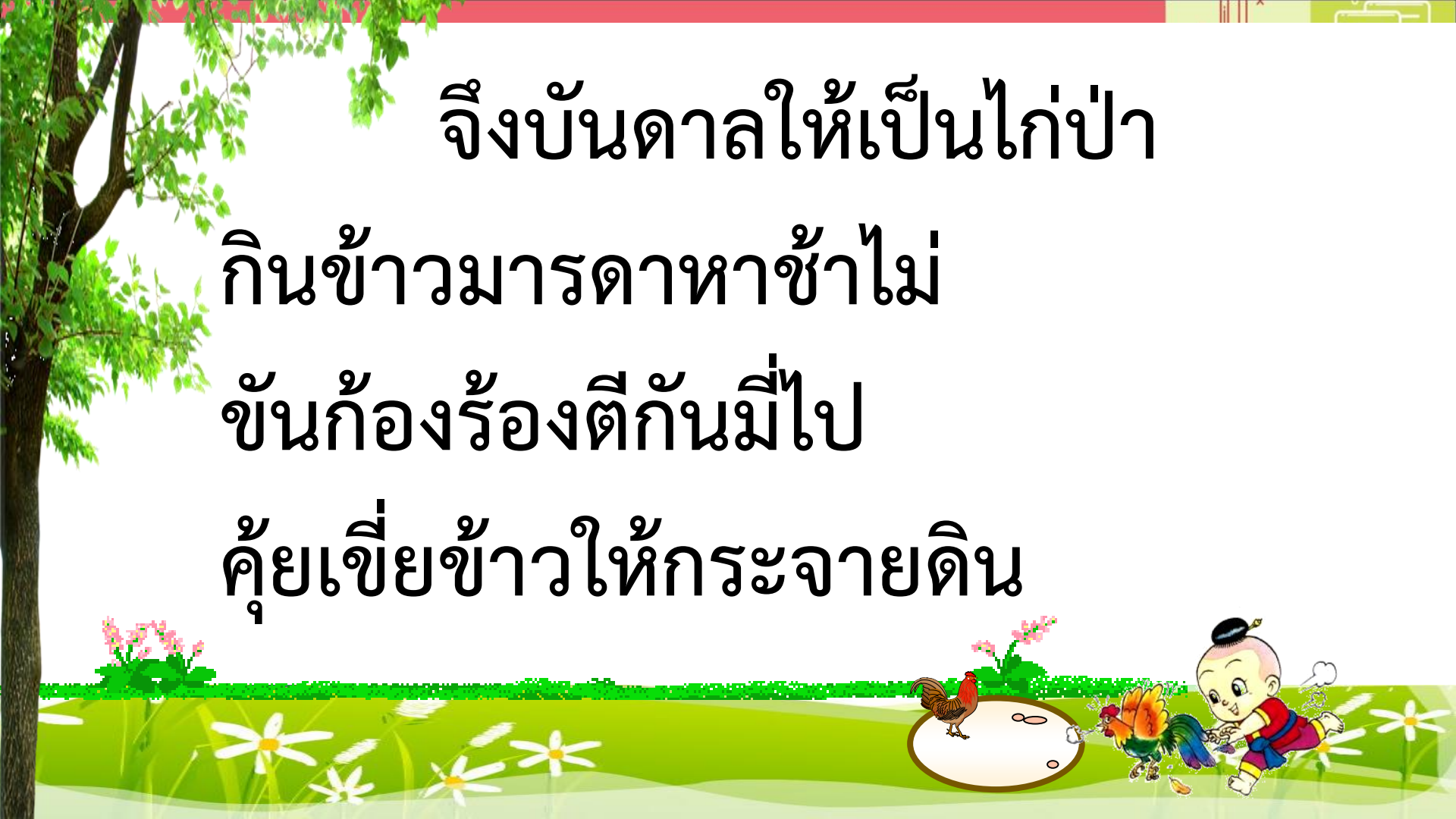

จึงบันดาลให้เป็นไก่อปา

กินข้าวมารดาหาข้าวไม่

ชั้นก็อกร้องตีกันมีไ้ไป

คุยเขี่ยข้าวให้กระจายดิน

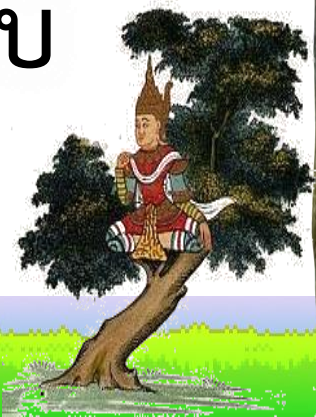

แผนภาพโครงเรื่อง

เกิดจากการวิเคราะห์เนื้อเรื่องจากการอ่าน
การฟัง เป็นหัวข้อเรื่อง และหัวข้อเรื่องย่อย
แล้วนำมาจัดลำดับเป็นแผนภาพ

เป็นการเขียนเพื่อแสดงให้เห็นโครงเรื่อง
โดยรวมทั้งเรื่องทำให้จับใจความจาก
การอ่านได้ดียิ่งขึ้น การเขียนแผนภาพ
โครงเรื่องต้องอาศัยการตั้งคำถามตอบ
คำถาม

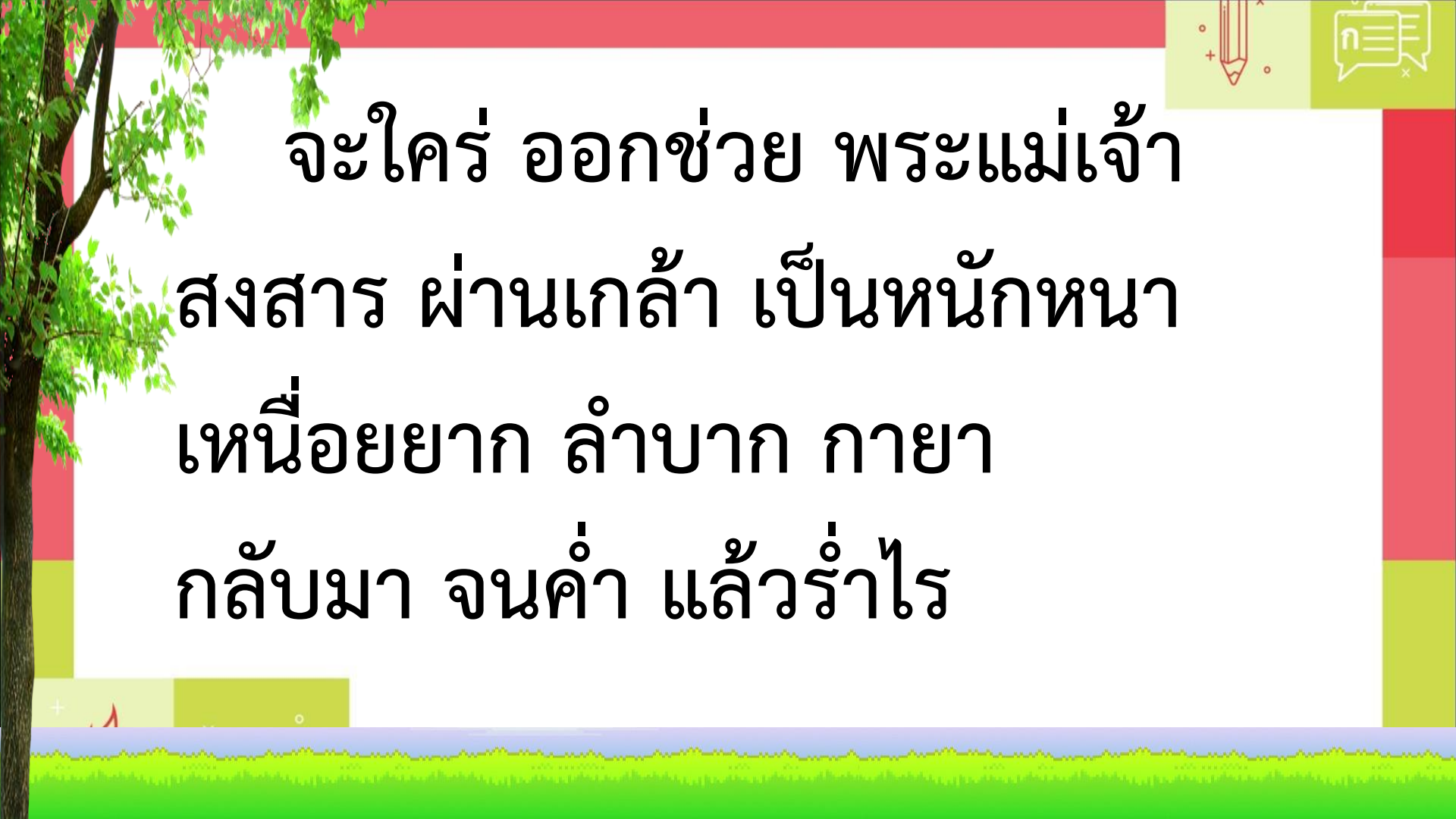
เมื่อนั้น

พระสังข์ ซ่อนอยู่ ก็รู้สิ้น

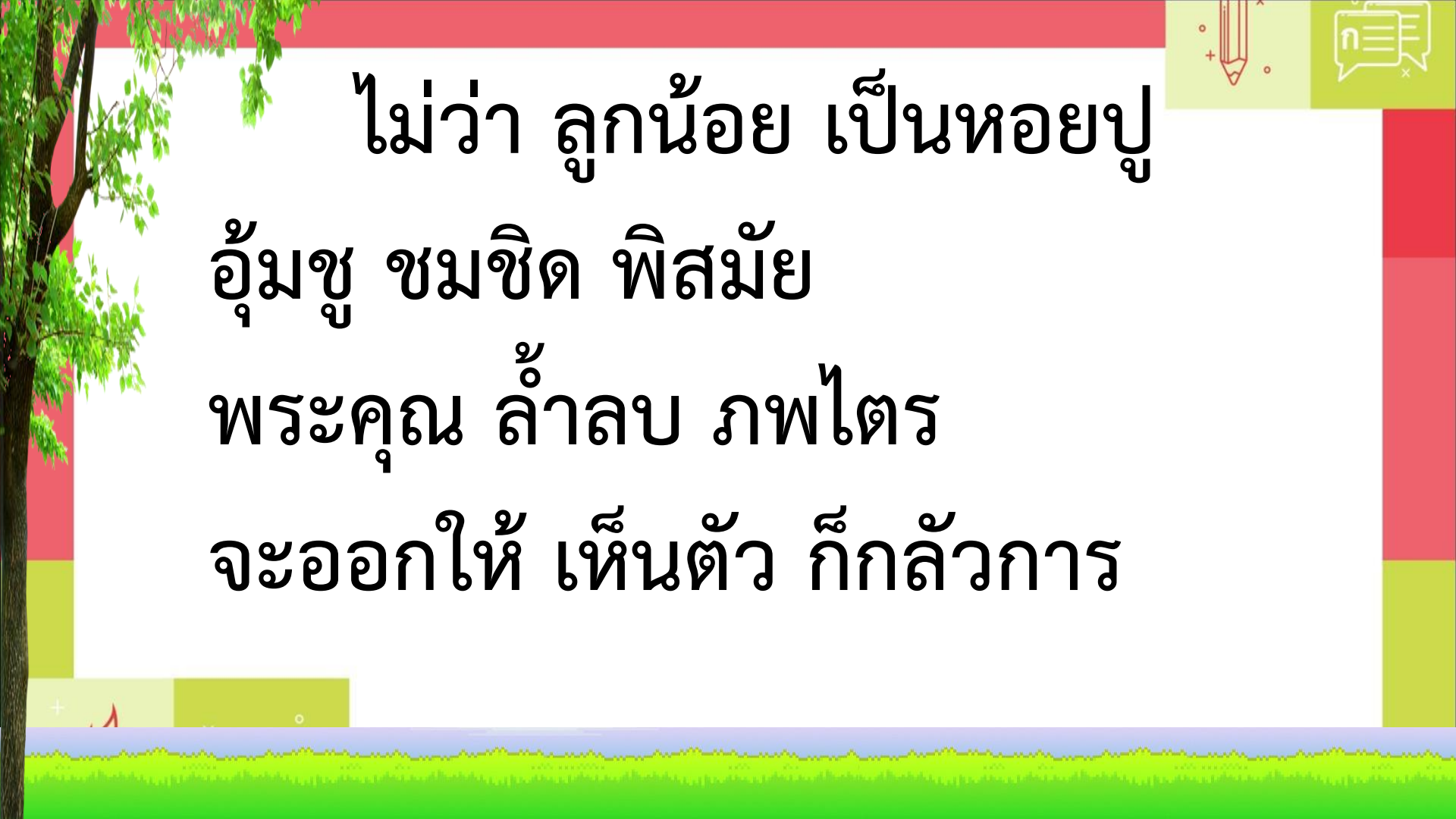
พระแม่ ไปป่า เป็นอาจิน

ในจิต คิดถวิล ทุกเวลา

จะใคร่ ออกช่วย พระแม่เจ้า
สงสาร ผ่านเกล้า เป็นหนักหนา
เหนื่อยยาก ลำบาก กายา
กลับมา จนค้ำ แล้วร่ำไร

ไม่ว่า ลูกน้อย เป็นหอยบุ
อุ่มชู ชมชิด พิสมัย
พระคุณ ล้าลบ ภาพไตร
จะออกให้ เห็นตัว ก็กลัวการ

ไก่ป่า พาฝูง มากินข้าว
ของ พระแม่เจ้า อยู่ฉาวฉาน
คู้ยเขี่ย เร็ยราย ทั้งดินดาน
พระมารดา มาเห็น จะร่ำไร

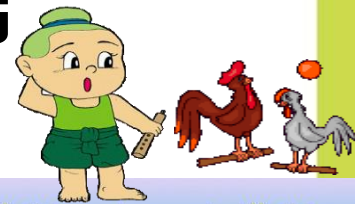
เยี่ยมลอด สอดดู ทั้งซ้ายขวา
จะเห็นใคร ไปมา ก็หาไม่
ออกจาก ลังค์พลับ ทันใด
ฉวยจับ ไม่ได้ ไล่ตี

กอบเก็บ ข้าวหก ที่ตกดิน
ผันผิน ลอบลับ ขยับหนี
เหลียวดู ผู้คน ชนนี้
จะหนี เข้าสังข์ กำบังตน

หุงข้าว หาปลา ไว้ทำแม่
ดูแล จัดแจง ทุกแห่งหน
ช่วยขับ ไก่ป่า ประสาจน
ศาละวน เล่นพลาจ ไม่ห่างดู*

เติมบทร้อยกรอง ให้ถูกต้อง

